

CSILLAGOS

2020/4–5

templomi hírlevél

Igemagyarázat

Pünkösöd után

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

(Mt 5,14–16)

Szeretett Testvéreim! Az egyházi év utolsó nagy ünnepe-táján két nagy igei üzenetről is illik megemlékezni, elgondolkodni.

Az egyik az, hogy a mi Urunk elküldte az Ő Szentlelkét, hogy bátorítsa tanítványait. A másik pedig az, hogy akkor és ott, Péter prédikációjára mintegy háromezer lélek keresztkedett meg, és állt be Krisztus katonáinak sorába. Jó, ha ez a két dolog minket is, most is személyesen megérint! Hiszen a Szentlélek ma is adatik nekünk Isten kegyelméből. Nemcsak akkor jött el, hanem most is itt munkálkodik közöttünk. A gyülekezetnek pedig, a keresztyén gyülekezetnek mi is tagjai vagyunk.

A felolvasott igeszakaszban két képpel találkozunk: Az első az égő gyertya képe. Az égő gyertya jelképezi a Szentlélekkel teljes keresztyén ember életét. Talán a mi

világunk, a mai világ már nem is tudja, hogy mire való a gyertya. Sokan gyűjtögetnek szebbnél szebb gyertyákat, melyekbe kagylókat tesznek, vagy éppen illóolajokat, hogy ha azokat meggyújtják, akkor illatozzanak. A régi világban a gyertyát azért vették, azért tartották otthonaikban, hogy világítson, hogy fényével betöltse a szobát. Azok, akik megvásárolják a drágábbnál drágább gyertyákat, és azokat otthon tartják a polcokon, a vitrinben, azok nem engedik a gyertyának, hogy betöltse a funkcióját, hogy betöltse a feladatát. Mert a gyertya alapküldetése az, azért készítették, hogy világítson. Ha csak

rakosgatjuk, jobbra-balra, akkor a gyertya nem tölti be rendeltetését. A gyertya csak akkor tölti be rendeltetését, ha meggyújtják. Ha meggyújtják, úgy tud értéket közvetíteni, úgy tud világosságot adni.

Jézus példázata ma nekünk is szól, hiszen mi is gyertyák vagyunk ebben a világban. Azt mondta: „Ti vagytok a világ világossága.” Ti vagytok a gyertyák, amelyeknek világítaniuk kell. Viszont csak akkor gyulladnak

meg ezek a gyertyák, ha Ő Szentlelkét adja, és Lelke által meggyújtja ezeket. Csak így leszünk értékesek, csak így töltjük be rendeltetésünket. Vannak földi tüzek is, földi lángok is, melyek által mi is eléghetünk, elhamvadhatunk.

A gyertya azonban, amikor meggyújtják, ahogyan ég, önmagát emésztí el, miközben mások javára szolgál. Ha viszont földi tüzek által gyulladunk meg, akkor másokban tesszünk kárt a magunk javára.

A Biblia is felsorol több olyan személyt, akinek az életét ilyen földi tüzek gyújtották be. Ilyen pl. Zákeus, akit a pénzimádát tüze gyújtott meg és hevített fel, és másokat megkárosított sorozatosan. Aztán találkozott Jézussal és ez a földi láng kialudt benne, és egy mennyei, egy égi eredetű váltotta azt fel. Ezután másképpen égett. Inentől kezdve azért égett, hogy mások nyomorúságát enyhítse, és jóvátegye az eddig elkövetett gonoszságait. A testi vágyak tüze égett abban az asszonyban, amelyikben hét ördög szította azt. De Jézus találkozott ezzel az asszonnyal is, és kiűzte azt, és mennyei lángot gyújtott benne. S onnantól kezdve az asszonyban a szeretet tüze égett. A menyindörögés fiaiban a gyűlölet és a türelmetlenség lángja égett. S Jézus ezt is meg tudta változtatni, olyannyira, hogy egyikből mártír lett a másikból, pedig a szeretet apostola. Sokszor bennünk is magasra csapnak ezek a földi lángok. Ennek a földi tűznek a lángja. És utánunk pedig nem marad más csak hamu, pernye és kiégett szívek. Ezért kell nekünk is minduntalan a Szentlélekért imádkozni, hogy úgy ahogy volt az első pünkösdkor, jöjjön el, és áradjon ránk tűz képében, hogy mi is érezzük azt, hogy gyertyák vagyunk ebben a világban.

Isten által meggyújtott gyertyák, hogy ezáltal olyanokká tegyen, amilyenekké elrendelt minket.

A példázatban a gyertyáról szerepelt egy másik kép: amikor a vékával letakart gyertyáról van szó. Már a legkisebbek is tudják azt, hogy az égéshez levegőre van szükség. Ha begyújtottunk otthon a kályhába és elzártuk tőle a levegőt, akkor a tűz lassan bealudt. Ezért nem szabad a gyertyát sem letakarni semmivel, nem szabad elszigetel-

ni a külvilágtól, mert akkor lassan kialszik, elalszik, nem lángol tovább. Így a keresztyén embernek sem szabad elzárkóznia a külvilágtól. Nem szabad elzárkózunk és bezárkózunk, hanem a gyertyatartóba kell helyeztetnünk. Hogy mik a mi gyertyatartóink? Családunk, munkahelyünk, életünk minden területe, amerre csak járunk, amerre csak megfordulunk, ahova éppen az Úr küld minket. A gyertyatartóba kell helyezzessünk, és ezáltal megvilágítanunk mindenkinek azt, hogy mi kinek is a tanítványai vagyunk. Nekünk világítani kell, nem szabad elzárkózunk. Ha feltenném magunknak a kérdést, hogy vettük-e már a Szentlelket, mit válaszolnánk? Az Igéből azt olvassuk, hogy a Szentlélek munkája akkor látszik, ha világítanak a jó cselekedeteink a világban. Jó cselekedetek nélkül, Szentlélek nélkül életünk csak füstölgő, lassan kialvó gyertya lesz. A Szentlelket nyert, másokért szolgáló keresztyén élet jelképe a gyertya.

A lélek által munkálkodó egyház képe pedig a példázatban szereplő másik kép: a hegyen épített város.

A város a falusi ember számára mindig is vonzó volt. Sokkal több lehetőséget rejtett magában, mint a kicsi falu. A városban tanulhattak az emberek, több munkalehetőség volt, és ott találták meg a gyógyulást is, hiszen az orvosok a városban tartózkodtak. A gyülekezet, az egyház is egy város: Isten városa. Mi is itt ebben a városban tanulunk. Megtanuljuk azt, hogy hogyan kell rálépni az üdvösség útjára, és hogyan kell azon végigmenni. Dolgozunk, munkálkodunk egyfolytában üdvösségünkön, és Isten országán, Isten dicsőségén. Gyógyulunk is, hiszen itt találkozunk Krisztussal, és a Vele való közösségünk, az Ige és a sákramentumok által gyógyulunk, vigasztalást, bátorítást nyerünk Tőle.

Az egyház a hegyen épített város. Olyan város, melynek fényei útba igazítanak bennünket még a viharban is. Menedéket kínál, nekünk bűnös embereknek. Mert nem akármilyen hegyen épült ez a város, nem akármilyen fundamentuma, nem akármilyen alapja van. Hanem Krisztus áldozata. Egyszeri, tökéletes és megismételhetetlen áldozata ennek a városnak az alapja. Ezért ez a legbiztonságosabb a mi számunkra is. Biztosak lehetünk abban, hogy ez az alap soha nem rendül meg. Erre bizonyíték az a kétezer év, ami azóta eltelt, és az, hogy még mi is, most is itt vagyunk ebben a gyülekezetben. Az ilyen várost sem lehet elrejtetni, hiszen már messziről látszik, fényei útba igazítanak bennünket is.

Tudjuk azt, hogy a zsidó nép egykoron azt hitte magáról, hogy ő a világ világossága. Úgy gondolták, hogy Ábrahám, Mózes és Dávid hitének világossága örökölhető, és hogy ők azt magukkal viszik, ők a kiválasztott nép, és attól a kiválasztástól semmi őket nem foszthatja meg. Önteltségükben nem vették észre azt, hogy eljött közéljük az igazi világosság: Jézus Krisztus, és nem

fogadták be őt. Sőt az Ő fényét és világosságát kioltották a kereszten, amikor megfeszítették. Nekünk szól Pál apostol, hogy ne oltassátok ki a Szentlelket. Nekünk üzen, hogy vigyázzunk a világosságra, és a Szentlélek erejét ne próbáljuk meg semmilyen más emberi tűzzel helyettesíteni. Ne próbáljunk meg emberi erőfeszítésekkel tüzet csíholni, ne helyettesítsük a Szentlélek erejét. Hiszen az egyház világossága a szeretet, a könyörület, a szolgálat magától Jézus Krisztustól ered, és csak addig tart, amíg benne és általa élünk. Csak akkor áradhat ki belőlünk az áldás, a vigasztalás és a gyógyulás a megfáradt és szenvedő emberek számára, ha mi benne vagyunk.

Kérjük hát naponta Isten Szentlelkét, hogy áradjon ránk! Töltse be életünket, maradjon velünk, hogy mi is Istennek tetőző életet tudjunk élni, és mások számára hasznosan tudjuk eltölteni életünket!

Legyen boldog s boldogító életünk. Imádkozunk, hogy mi is világító lámpások legyünk a magunk kicsiny körében, ott, azon a helyen, ahol a teremtető Isten örök és bölcs rendeléséből éljük mindennapi életünket. Azért, hogy a gyülekezet Isten hegyen épített városa legyen, amely betölti a krisztusi parancsot: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” Ámen.

Kovács Tímár Ildikó, lelkipásztor

Menni vagy nem menni?

„De mi a véleményetek erről? Egy embernek két fia volt, és az elsőhöz fordulva ezt mondta: Fiam, menj, dolgozz ma a szőlőben. Ő így felelt: Nem akarok; később azonban meggondolta magát, és elment. Azután a másikhoz fordulva annak is ugyanezt mondta. Ő azonban így felelt: Megyek, uram - de nem ment el. Ki teljesítette a kettő közül az apja akaratát?” „Az első” - felelték. Jézus erre ezt mondta nekik: „Bizony, mondom néktek: a vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában. Mert eljött hozzátok János az igazság útján, de nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki. Ti azonban ezt látva még később sem gondoltátok meg magatokat, hogy higgyetek neki.”

„Hallgassatok meg egy másik példázatot. Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített, és őrtornyot épített benne, azután bérbe adta munkásoknak, és idegenbe távozott. Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést. A munkások megfogták szolgálait, és kit megvertek, kit megölték, kit pedig megköveztek közülük. Aztán ismét küldött szolgálakat, többet, mint először, de

ugyanígy bántak azokkal is. Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta: A fiamat meg fogják becsülni. De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: Ez az örökös: gyertek, öljük meg, és azután mienk lesz az öröksége. Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték. Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal?” Ezt felelték neki: „Mivel gonoszak, ő is gonoszul veszti el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében.”

(Mt 21,28-41)

Kedves Olvasó, Jézus életében volt néhány nagyon mesébe illő pillanat, voltak varázslatos események, amik magukért beszélnek, és alig szükséges magyarázatot fűznünk hozzájuk. A Vakációs Bibliahéten elmondtuk a táborozóknak a kánai menyegző történetét, ahol Jézus borra változtatta a vizet. Mi felnőttek természetesen abba is bele tudnánk kötni, és próbálnánk kideríteni, hogy milyen lett az a bor, meg hogy az edény volt-e különleges, vagy az ízlelésüket csapta be valahogy Jézus, mert mindenben a magyarázatot keressük. A gyerekek viszont készpénznek vették, hogy ha Jézus tette, akkor úgy van, és ha a lelkesznő mondja el nekünk, akkor még inkább úgy van. Én meg közben arra gondoltam, hogy én is nagyon szeretem, ha valaminek meg tudhatom a magyarázatát. Vagy azért, hogy megtudjak valami újat a világ működéséről, mert az sokkal összetettebb, mint hogy az ember csak úgy magától megértené. Vagy azért, mert a magam igazát szeretném azzal bizonyítani, hogy valaki más állítását megcáfolom.

De Jézus példázatain nem mindig ilyen egyszerű elmenni. A feljegyzések szerint Ő úgy tudott tanítani, hogy aki hallgatta, az érezte, hogy hatalommal beszél. Úgy

beszélt a mennyek országáról, mint ahogy csak az tud beszélni róla, aki járt ott, sőt azt is tudja, hogy miért van ott úgy, ahogy van. Úgy tanított, hogy az egyszerű ember is megértse, de közben olyan súlyos dolgokról tanította őket, amit fel sem tudtak volna fogni, ha bárki más mondja. Egyszerű példákat használt, hogy a hallgató magához közelinek érezze, de közben nem butította le a mondanivalót.

És most, hogy mindezt tisztáztuk előjáróban, térjünk rá a két példázatra, amelyeket Jézus egymás után mondott el, és bevallom, egy szót sem értek belőle. A Biblia hosszú és nagyon tömör könyv, elég gyakran belefutok olyan igeszakaszokba, amelyeken valahogy átsiklottam, és olyan mintha soha nem is láttam volna, pedig egy ismerős szakasz kellős közepén van, vagy egy olyanba, amit ismerek ugyan, de mégsem gondolkodtam el rajta soha, hogy mit jelent. Olyankor hozzáfogok, hogy kikutassam, és megtaláljam az értelmét. És ha sikerrel járok, akkor nektek is elmondom.

A két példázat, amit most olvastál, ismerős volt, tudtam a csattanóját is, de ha valaki megkérdezné, hogy: „és mit jelent?”... akkor csak vonogatnám a vállamat. Hogy hát volt ez a két fiú, és az egyik rossz volt... Nem! Mindkettő rossz volt... Vagyis mindkettő jó volt, attól még, hogy egyik sem azt tette, amit mondott, de végül is a munka el lett végezve... Nem tudom.

Nem tudom már, hogy a teológián vagy utána mondta valaki, hogy ha megkérdeznék egy igeverstől, hogy mit jelent, és nem tudod, ne kezdj el találgatni, hanem mondd meg, hogy nem tudod. De legközelebbre derítsd ki, és aztán mondd el. Remélem ez történik majd az alábbiakban.

Először is, azt értettem meg, hogy ezek a példázatok nem is a szőlőről szólnak. Ez gondolom elég triviális. Másodsor, hogy

ezek a példázatok ez eredeti hallgatóknak nagyon is egyértelműek és érthetőek voltak. Ami pedig a példázatok mondanivalóját illeti, pontosan arról szólnak, hogy Jézus nem csak a levegőbe beszél. Egyrészt érződik az Atyától kapott hatalma, másrészt pedig visszaigazolja azokat, akik az ő nevében tanítanak, ez esetben Keresztelő Jánost. Ha valakinek lett volna kétsége, ahogy tudjuk hogy volt, arról hogy Keresztelő János tényleg Jézusról beszél-e, most már nem lehet. Jézus konkrétan két mondat után szembeesíti őket azzal, hogy ők a második fiúra hasonlítanak, és bár azt mondták, hogy elfogadják a tanítást, mégsem tették azt. János az igazság útját hirdette, amin most vámszedők és parázna nők előzik meg a farizeusokat. Jó nagy égés mondhatom. De ha ez még mind nem lenne elég, még rákontráz. Egy magyarázat szerint sőt dörzsölve ezzel a farizeusok sebeibe, ami nagyon találó hasonlat szerintem. Ha nem is a hallgatók maguk, de a gondolatmenetük mindenképp nevetségesnek bizonyul. Mert az nyilvánvaló, hogy a farizeusok is szeretnének a menyországba kerülni, de legalábbis részesei szeretnének lenni a jónak.

Viszont a hasonlat, hogy öljük meg az örököszt, és akkor mi leszünk az örökösök, teljesen nevetséges. És tudom, hogy egyértelmű, de azért leírom. Jézus itt saját magára gondolt. Ő az örökös, akit nem sokkal később tényleg meg is öltek, és nagyon is

tisztában volt vele, hogy mi vár rá. A farizeusok is tudták, hogy kicsoda Jézus. De a nép is tudta, ezért nem foghatták el. Meg azért sem, mert Jézus nem akarta. Amikor eljött az ideje, átadta magát ennek az örült ötletnek, mert még a saját halálával is terve volt ránk nézve, és minden aszerint is történt. Látszólag a „Feszítsd meg!”-et kiabálók győztek, hiszen az örökös halott. De nem ők fogták el, és nem ők ölték meg. Nem tudtak felette hatalmat gyakorolni, mert senkinek közülünk nincs hatalma felette. Ez az egész csak azért történhetett meg, mert Ő úgy akarta.

Akik azt írták róla, hogy úgy beszél, mint akinek hatalma van, tévedtek. Mert nem

úgy beszélt, mint akinek hatalma van, hanem tényleg hatalma van. Nem csak utánozza azokat, akiknek van, hanem még azoknak is ő adta. Szóval amit megtanultam ezekből a példázatokból: Nem elég bólogatni, amikor valami okosságot mond nekem a Biblia, mert ha nem élek aszerint és nem teszem azt, akkor én is olyan leszek, mint ezek szerencsétlen farizeusok a példázatban, meg mint a második fiú, aki azt mondja: megyek! Aztán nem megy. Áltathatom magam, hogy majd máshogy megszerzem, megkaparintom a jutalmat, mert az igazi tulajdonos sokkal nagyobb annál, mint akit el tudok képzelni. Rádásul nem-hogy elvenni nem tudnám tőle, de ő maga adja nekem, ha kérem. Kívánom kedves Ol-

vasó, hogy fel tudd ismerni Jézus hatalmát, amikor hallod az ő szavát, mondj neki igent! Mert ő tényleg az igazság útjáról tanít, amin haladva Istenhez juthatunk. Ámen.

Mikos Tamás, beosztott lelkész

Irodalom

Szénási Sándor:

Magyar imádság

Uram, egy népért könyörgök:
Fordítsd felé szent orcád!
Szíved ajtaján ím zörgök:
Tied a hatalom és ország!

Uram, egy népért könyörgök:
Sokszor káromol az ajka,
Szenteld meg ajkát, s felzendül
A legszebb zsoltárszó rajta.

Uram, egy népért könyörgök:
A szíve sokszor oly konok.
Hódítsd meg, s akkor e szív
Lesz majd királyi számolyod.

Uram, egy népért könyörgök:
Mindene van és mégis szegény:
Mert Nélküled árva koldus
Aranyhalmi tetején.

Uram, egy népért könyörgök:
Mindig szabadságra vágyott.
De bűnei bilincseiből
Tehozzád alig kiáltott.

Uram, egy népért könyörgök:
Annyit folyt a könnye s vére!
Ajándékozz arcára mosolyt
És vidám Napot egére!

Uram, egy népért könyörgök:
Érezze mindig szeretted.
Gyógyítsa meg a vakságát
S ragyogjon felé Kereszted!

Uram, egy népért könyörgök:
Magyar népemért most sírva.
Imádságom szívembe van
Örök betűkkel beírva.

Vaskői Károly:

Diktátum 1920

Díszfolyosón frakkos urak
szép bokrétán marakodnak.
Szégyentelen, álnok férgek
megaláznak egy hős népet,
azt, mely védte, mikor kellett,
tornyaikon a keresztet,
s amíg bírta, vitte tovább
a szabadság szent zászlaját...
Hálaképpen sorskovácsok
rávasaltak új Mohácsot.

Díszfolyosón frakkos urak
szép bokrétán marakodnak.
Mint féktelen csürhe hordák:
nekiestek, darabolták.
Papírt írnak „bölc” győztesek,
s büntett büntet egy nemzetet.
Népek közé ásva árkot,
veszni hagynak egy országot.
Bút, keservet szül a tettük,
elpirul az ég helyettük.

Pokolnak se kellő urak
unokái csalódottak.
Ősi tervből nem lett semmi,
nem sikerült hont temetni.
Igaz, hogy száz sebből vérzett,
mégis csonkán újjáéledt,
mert a magyar szívós fajta,
talál gyógyírt minden bajra.
Erős jellem: harcos, bátor,
helyét állja, legyen bárhol.

Okuljanak a „bölc” urak:
(Legyen nyűg már a büntudat!)
Igen, e nép büszke, kegyes,
csak az égnek engedelmes.
Szülőföldjén ha mostoha,
még akkor sem tör meg soha.
Sorsát magyar bárhol élje,
lélekben nagy nemzet része.
Dicső tettét világ lássa,
szálljon rá az Úr áldása!

Rimaszombat 2020. június 4.

Örömeink

Jertek, ünnepeljünk együtt!

„Ez az a nap, amelyet az ÚR elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!” (Zsolt 118,24)

Örömmel, és Isten iránti hálával a szívünkben számolunk be arról, hogy gyülekezetünkben idén is megszerveztük a Vakációs Bibliahetet.

Hálásak vagyunk, mert minden nehéz vagy nehezítő körülmény ellenére is hirdettük legkisebbjeinknek Urunk üzenetét.

Hálásak vagyunk, mert közösségben lehattunk, mert a bibliahét témája szerint együtt ünnepelhettünk nap mint nap szereplő Istenünk színe előtt.

Tettük ezt énekelve, táncolva, kézműveskedve, sőt még sportolva, vetélkedve is – az Ige fényében.

Hálásak vagyunk, amiért megtapasztalhattuk Gondviselőnk szeretetét. Hisszük, hogy Ő örködött felettünk, vigyázott ránk, és így az egész hét, minden különösebb fennakadás nélkül, megvalósulhatott.

Minden megtapasztalt áldásért, tanulás lehetőségért egyedül Istené a dicsőség – Soli Deo Gloria!

Az idei Vakációs Bibliahét 2020. július 6–10-ig volt megtartva két helyszínnel:

– A Gólyavár Református Óvodában – ahol óvodásaink részére az óvó nénik vállalták a hét programjának átadását. Köszönjük a szeretetteljes és odaadó munkájukat!

– A Tompa Mihály Református Gimnáziumban – ahová az óvodából már elballagó, illetve alsó évfolyamos gyermekeket vártuk. Itt az önkéntes vezetők, illetve segítők mellett „szakemberek” – azaz pedagógusok is segítették munkánkat. Köszönjük, hogy vállalták a csoportbeszélgetések, a vetélkedők és sporttevékenységek, valamint a kézművesfoglalkozások átgondolását, megtervezését és levezetését! Öröm és hála van a szívünkben, hogy ilyen elhivatott, csupa szív pedagógusokkal indulhat össze az iskolánk!

A Gólyavár óvodában az óvó nénik naponta 14–16 gyermekkel tanulmányozták, értelmezték (eljátszották, festették...) a bibliahét anyagát. Zenészeink is találtak időt arra, hogy az ovisok énekét is hangszerral kísérik.

A gimnáziumban tartott „táborba” 51 gyermek jelentkezett. A résztvevő 50 gyermekre 21 vezető, illetve segítő vigyázott. Ebből 4 lelkész, 5 pedagógus, 2 egyháztag és 10 fiatal, akik önként vállalták a munkát a héten.

Az idei bibliahéten is a már megszokott napirend szerint éltünk.

Érkezés – (irányított) sport/kézműveskedés – napkezdés/ima – éneklés/énektanulás – Ige/történetmondás – tízórai – csoportbeszélgetés – vetélkedő – ebéd – csendes pihenő – (irányított) sport/kézműveskedés – uzsonna – éneklés – napzárás/ima – éneklés – hazamenetel

Szerdán Beretkére kirándultunk, ahol meghallgattuk az árvaház történetét, meglátogattuk a templomot, a skanzen és rövid túrát tettünk a tanösvényen a Peskő-barlangig, ahonnan a Murány folyót is megláthattuk. Itt sem maradt el az igei üzenet.

Pénteken, a szülőkkel közösen, a templomban, istentisztelet keretén belül fejeztük be a hetet.

Miután Urunknak már megköszöntük áldásait, ezúton is hálásan köszönjük mindazoknak, akik bármiképpen is hozzájárultak ahhoz, hogy minden ékesen és szép rendben menjen végbe a bibliahét alatt! Így köszönjük: Szarvas Lászlónak a fényképeket; Mikos Tamásnak, Szarvas Lászlónak, Czeglédy Botondnak és ifj. Molnár Sándornak a zenét, az éneklést, az énektanítást és a hangosítást; gyülekezeti és nem gyülekezeti tagjainknak a pénzzadományokat és a természetbeni támogatásokat; az imákat, a bátorító visszajelzéseket; és minden vezetőnek és segítőnek a munkáját, az idejét, a szeretetét és az üggyhöz keresztyén módon való hozzáállását!

Kovács Tímár Ildikó, lelkipásztor

Reflexiók

Végezetül néhány reflexiót is megosztanánk, mert jó látni a pozitívumok mellett a negatívumokat is. Érdekes elgondolkodni, ha Urunk életünket megtartja, akkor a jövőben a jó dolgokat megtartva és megerősítve, a gyengeségekből és hibákból tanulva, minőségben még jobban végezzük a munkát, melybe maga az Úristen állított, amikor elhívott.

„Mintha sűrű lett volna a program, nem mindig sikerült mindent befejezni, a kézműveskedésre gondoltam. Talán egy kézműves-, barkácsfoglalkozásban, műhelyben is lehetne a jövőben gondolkodni a nagyobb fiúk kedvéért. Egyébként nagyon jó hangulatú tábor volt, a történetfeldolgozások nagyon-nagyon tetszettek, a zene, a társaság felejthetetlen élményt nyújtott mindannyiunk számára. Jó volt együtt lenni veletek!”,

„Annak idején, amikor a lányomat először vittem református táborba, azért tettem, hogy gyakorolja a hitet, erősödjön benne a vallás iránti tisztelet, és engem is feltöltöttek az ott elhangzott történetek, imák, énekek, foglalkozások, beszélgetések. Ugyanezeket tudom most is elmondani az idei táborról, csak most látom a másik oldalt is, hogy mennyi munka van ebben, hogy egy tábor ilyen tartalmas, kerek legyen. A célját elérte, mert ha a gyermek a tábor utáni hetekben is az énekeket dúdolja, a gyermekbibliát nézegeti, olvassa, már megérte! Részemről még annyi, hogy több időt szentelnék a gyermekek számára, akik szeretnek alkotni, hogy egy kézművesfoglalkozás egész legyen, legyen idő a megkezdett munkákat befejezni.”

„Megtiszteltetésnek éreztem a meghívást a táborba, egyben kicsit meg is ijedtem a felkéréstől.

Gyermekeim többször részesei voltak az ilyen jellegű tábornak, és emlékszem, hogy mindig nagyon szép élményekkel tértek haza. Sokáig a tábor hatása alatt voltak. Ez történt velem is, és remélem, a résztvevő gyerekekkel is. Nagyon sok új ismeretet szerezhettek, színes programok közül válogathattak, melyek nagyon átgondoltak, érdekesek voltak – természetesen remekül kivitelezve. Minden gyerkőc megtalálhatta az éppen kedvére való tevékenységet. Ez a ti (lelkészek és segítő diákok) érdemeitek

volt elsősorban, akik ezeket a bibliai történeteket nagyon kreatívan, a kisgyermekek számára is érdekesen, érthetően kiviteleztek. A kísérő programok is választékosak voltak – mindenki megtalálhatta a kedvére valót.

A tábori zenekar csúcs!

Talán, ha az iskoláskor előtti gyerekek külön lettek volna, nagyobb varázsként élték volna meg, nyugodtabb tempóban, ezeket a programokat. Mindenre jobban maradt volna idő, az elkezdett tevékenységet be tudták volna fejezni. Ezért néha csalódottak voltak. Talán ez okozta náluk a fáradtságot, fegyelmetlenséget. A helyszín lehetett volna természetközelebb, csendesebb, ahol a nagy melegben több lehetőség lett volna a pihenésre, szabad játékokra.

A tábor lezárása gyönyörű volt! Szerintem gyermek, szülő, lelkész, pedagógus örömmel, hálával gondol vissza az együtt töltött időre.

Csodálatos hét volt! Köszönöm, hogy részese lehettem! Isten áldásával!”

„Régi emlékeim vannak a táborokról, ahol kislánként vettem részt! Ezek az élmények nagyon zavartak, de tudom, hogy a táborvezetők, leginkább terrorral tartottak minket fegyelemben, mint szeretettel. Ez a tábor nagyon közel viszi a gyermeket Istenhez! Rengeteg új ismerethez juttatja, amit sehol másutt nem kap meg. Átgondolt feladatok és gyönyörűséges dallamok vi-

szik a gyermeki lelket Isten szeretetéhez. A lelkesek, felkészültek, gyerekközpontúak, sokoldalúak és végtelen kreatívak.

Kritikát is kértél... Sok a pici. Külön választanám őket. Sziesztáznék pokrócon velük. Lassabban és kevesebb programmal csendesíteném őket. Így is felpörgetett világban élnek! Ne keljen félbehagyni egy kézművességet az idő hiánya miatt. Természetesen a megfelelő hús hely ehhez nélkülözhetetlen!”

„Mivel igazából én nem töltöttem olyan sok időt a gyerekekkel, inkább csak a zenével meg ilyen háttérddolgokkal, arról nem igazán tudok mondani semmit. De amúgy úgy érzem, hogy minden jól meg volt csinálva... szerintem nagyon jó volt, hogy a tanító néni is ott voltak.”

„Ez a tábor mindenképp más volt, mint a többi, mivel minden nap egy adott bibliai történet köré fűződött. Ezek a történetek pedig igazán interaktívan lettek előadva, az ott megszerzett tudást pedig mélyítettük

az utánuk következő foglalkozásokon és a kézműveskedés közben. Nekem nagyon tetszett, mivel a gyerekekhez közelebb került a vallás, hisz péntekre már olyan gyönyörűen tudták, hogy imádkozáskor hogyan kell viselkedni. Nekem nagyon pozitív és jó élmény volt, a légkör és a csapat családias volt, mindenki segítette a másikat. Kicsit emlékeztetett a konfirmációs táborokra, amelyeket szintén a szívemben őrzök. Örülök, hogy a részese lehettem ennek a tábornak! Negatív az volt, hogy a kicsik nehezebben túrték ezeket a sűrű és gyors váltásokat, kevesebb feladat és több rászánt idő kellett volna, hogy jobban kielvezhessék az adott tevékenységet. Esetleg pihenőkor ténylegesen valami pokrócokra lefeküdni.”

Hivatalos

Készülünk a tisztújításra!

A hatályos egyházi törvények értelmében legkésőbb 2020. szeptember 15-ig meg kell választanunk gyülekezetünk gondnokait és presbiterait, akik az elkövetkező hat évben döntenek majd az egyházközségünket érintő kérdésekben.

Presbitériumunk 2020. augusztus 12-én fog rendelkezni a tisztújítás előkészítéséről, kitzúzi az egyházközségi választási közgyűlés időpontját, megállapítja a szavazat leadásának módját, és gondoskodik a szavazólapok elkészítéséről; valamint ajánlást tesz az egyházközségi választási közgyűlésnek a megválasztandó presbiterek és gondnokok személyére.

Minden választójogú egyháztagnak szeretnénk lehetőséget nyújtani, hogy jelöljön a gondnoki és presbiteri tisztségre. Jelölni

kétféleképpen lehet: az ajánlást összeállító presbiteri ülés előtt írásban és szóban, illetve szóban a jelölő- és egyben választóközgyűlésen (itt viszont csak azokat lehet jelölni, akik maguk is jelen vannak, hogy nyilatkozni tudjanak).

Amennyiben ismer olyan személyt, aki az Ön megítélése alapján a Szentírás mértéke szerint a református keresztyén hit és erkölcs gyakorlásában, az egyházi közösségekben és azon kívül is jó példával elől jár, egyházközségünk választójogú és rendszeresen úrvacsorázó tagja, 2021. január 1-jén már betölti 21. életévét, nincs az adott tisztségre való választhatóságtól megfosztó jogerős egyházi bírósági ítélet hatálya alatt, nem lelkészi jellegű személy (sem aktív szolgálatban, sem nyugállományban lévő), és szeretné Öt jelölni a gondnoki vagy presbiteri tisztségre, azt 2020. augusztus 11-ig jelezzé a lelkési hivatalban vagy a rirek@rirek.sk címen (a jelölni kívánt személy neve és

elérhetősége, valamint a tisztség, amelyre jelölve van megjelölésével).

Az egyházi tisztségek betöltéséről szóló 1/2018-as törvény alapján a jelölt a tisztségre való jelölést csak akkor fogadhatja el, ha nyilvánosan és jegyzőkönyvezetten nyilatkozik, hogy a tisztséggel járó előnyöket és terheket – megválasztása során – egyaránt vállalja.

Annak érdekében, hogy úgy a jelölők, mint a jelöltek tudják, mire vállalkoznak, alább közöljük az egyes tisztségekkel járó kötelezettségeket.

A gondnok kötelességei:

a) egyetértésben a lelkipásztorral összehívja a presbiteri gyűlést és egyházközségi közgyűlést, és azokon elnöki feladatokat teljesít;

b) az egyházi adó beszédéséről és az egyházközség egyéb követeléseinek behajtásáról gondoskodik;

c) az egyházközség vagyonát kezeli;

d) az egyházközség alkalmazottai felett a lelkipásztorral együtt felügyeletet gyakorol;

e) a lelkipásztorral együtt eljár, aláírja a presbiteri és egyházközségi határozatokat, az egyházközség nevében kiadott szolgálati és egyéb bizonyítványokat, szavazólapokat;

f) a lelkipásztorral együtt képviseli az egyházközséget;

g) elnöktársával egyetértően utalványoz a költségvetés keretei között, feltételezve, hogy egyidejűleg nem pénztárnok is, különben teljes felelősség mellett a lelkipásztor egyedül utalványoz;

h) a lelkipásztor segítségével elkészíti és ellenőrzés valamint jóváhagyás végett a presbitérium elé terjeszti az év végi zárszámadást, felszerelve minden tételben okmányokkal az érvényben levő előírásoknak megfelelően.

A presbiter kötelességei:

a) rendszeresen részt vesz a presbitérium ülésin és tanácskozásain;

b) a presbitérium bizottságaiban együttműködik és külön megbízás esetén a rá bízott feladatokat teljesíti;

c) az egyházközség tagjait az egyházzal szemben való kötelességeik teljesítésére buzdítja, és figyelmezteti az isteni törvények betartására;

d) támogatja a lelkipásztort egyházi tevékenységében;

e) az egyházközség reábízott tagjait évenként legalább egyszer meglátogatja, segítségül jön a lelkipásztornak egyházépítő munkájában;

f) örökdi a egyes házasságok felett, és megkísérli, hogy a egyes házasságra lépő egyháztag születendő gyermekei vallását illetően az Egyházra nézve káros megegyezés kötésétől visszatartassék, s tapasztalatait a lelkipásztorral közli;

g) az egyházközség többi tagjai előtt úgy magán-, mint családi életével, valamint az

Egyház iránti odaadásával, az istentiszteletek szorgalmas látogatásával és az Úrvacsorával való éléssel jó példával jár elől.

Amennyiben Önnek már megvannak a jelöltjei, időben jelezze nekünk, hogy felkerülhessenek a szavazólapokra.

Molnár Sándor, lelkipásztor

Oktatás

Tanévnyitó

A rimaszombati református iskolák és oktatási intézmények közös tanévnyitó istentiszteletére 2020. szeptember 1-jén 15.00 órától kerül sor a rimaszombati református templomban.

Az istentisztelet keretében tesznek fogadalmat az új pedagógusok, valamint a gimnázium nyolcosztályos és négyosztályos tagozatának elsős diákjai.

A tanévnyitóra szeretettel várjuk a Tompa Mihály Református Gimnázium és a Református Alapiskola valamennyi tanulóját hozzátartozóikkal együtt, az oktatási intézmények pedagógusait és nem pedagógus munkakörben dolgozó munkatársait, valamint gyülekezetünk tagjait.

A diákok 14.45-kor találkoznak a templom előtt az osztályfőnökeikkel.

Gólyanap a Református Alapiskolában

A rimaszombati Református Alapiskola valamennyi tanulója számára gólyanapot tartunk 2020. augusztus 28-án 9.00 órai kezdettel.

Az első és második osztályosokat az alsó tagozat Daxner u. 34. szám alatti épületébe, az ötödik osztályosokat pedig a Daxner u. 42. szám alatti főépületbe várják a leendő osztályfőnökeik és nevelőik.

A gyerekek számára a tanító nénik játékos foglalkozásokat tartanak majd, s a tanulók megismerhetik a leendő osztálytársait és az iskola épületét is.

Szemem állandóan az Úrra néz,
mert ő szabadítja ki lábamat a
csapdából.
(Zsolt 25,15)

Áldott az Isten, a mi Urunk
Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott
minket mennyei világának minden
lelki áldásával Krisztusban.
(Ef 1,3)

Irodalom

Ruttkay Arnold:

Nem volt még elég...?

Mi kell még...?

Nem volt elég a hétpecsétes Békeokmány,
az ingyen kapott ősi föld...?

Nem volt elég a sebtében meghúzott or-
szághatár,
kertek végében a málnabokor mögött?

Kevés volt talán,
a lehullott utcatábla,
átköltött térkép,
eldőlt szobor...?

Az anyanyelv már rég föld alá költözött,
suttogva szólt a zsalugáterek mögött.
Bezárt az ódon iskola,
elhalt a dal,
kidőlt a harangláb.
Az emlékek is reszketve féltek.
Titokban éltek a Házsongárd felett
és Bakából is BACA lett, az ősi név helyett.
Elvégeztetett...!
A törvényből, így lett végül törvénytelen.
Így kapott szégyenteljes leckét a Történe-
lem...

De mindez nem volt elég.
A szabadító Mózes hiába váránk...
Feldúlt temetőföldjeink mélyén,
most Karthágó szörnyű sorsa vár ránk...
Irgalmas Isten! Nézd!
Nem volt elég, hogy Múltunkat maguknak
kérték,
most végül
HALOTTAINKAT IS HALÁLRA ÍTÉLTÉK...!!!

Hirdetések

Épül a gyülekezeti terem

Csak azok a meredek lépcsők ne lennének...! Hallottuk az idősebb testvérektől, valahányszor felértek a lelkeszi hivatalba vagy a gyülekezeti terembe meghirdetett alkalmainkra. Egyházközségünk lelkeszei és presbiterei is régóta keresték a megfelelő megoldást erre a problémára, s így még az előző választási ciklusban született meg a gondolat, hogy a lelkeszi hivatal épülete mögé, a belső udvarra, egy olyan földszinti gyülekezeti terem épüljön, amely magában foglalná a lelkeszi hivatal irodáját is, és akadálymentesen megközelíthető.

A gondolatot tettek követték, és az építések ügyes kezei alatt az egyes vonalakból, felületekből egy új épületrész kezdett kirajzolódni. A terveket a presbitérium még 2016-ban jóváhagyta, a tervezési folyamat lezárásaként megkaptuk az építési engedélyt is.

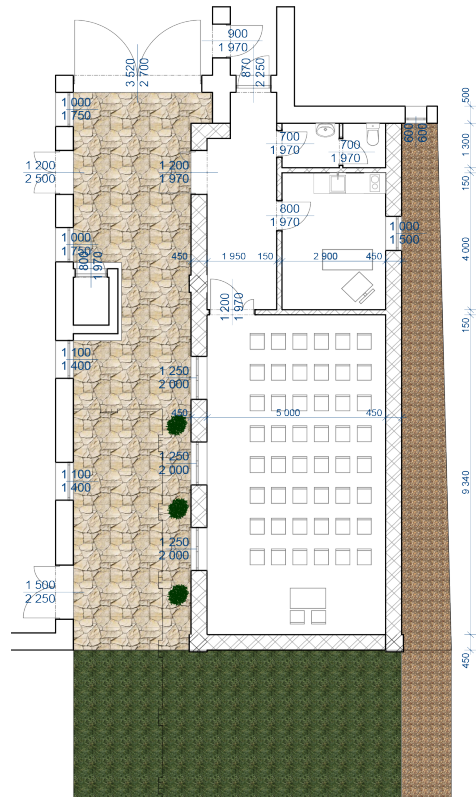
Az elmúlt esztendőben többször is be terveztük az építkezés elindítását, de szinte minden évben „valami közbejött”: Csillagház építése, Gólyavár Református Óvoda építése, a Református Alapiskola épületének felújítása és kibővítése, a Tompa Mihály Református Gimnázium épületének belső felújítása. Ezeknek a közegyházi és regionális jellegű szolgálatunkat segítő beruházásoknak a lehetőségei egyik napról a másikra jelentek meg, és megvalósításuk időhöz volt kötve. A tervezett földszinti gyülekezeti terem építése ezért évről évre elmaradt.

Istennek legyen hála, a felsorolt építkezések befejeződtek vagy hamarosan befejeződnek, így elérkezett az idő visszatérni a

gyülekezeti élet megerősítésére vonatkozó tervek megvalósításához. Az új gyülekezeti terem alapozását, falazását, földémszerkezet kiépítését, nyílászárók behelyezését, külső szigetelés felhelyezését már befejeztük.

Ahhoz, hogy még az idén használatba vehessük, nem kevés feladat áll még előttünk: a víz-, szennyvíz-, villany-, fűtőhálózat kiépítése, belső és külső vakolás, padlóburkolás, festés stb. Mindezeket a munkákat saját forrásból, közadakozásból és egyházközségünk bevételeiből szeretnénk fedezni.

Amennyiben Önnek is fontos a földszinti gyülekezeti terem mihamarabbi befejezése, kérjük imádsággal és lehetőségei szerint céladománnyal segítse az építést!

Megemlékezés

A Gömöri Református Egyházmegye a trianoni nemzeti gyász 100. évfordulója alkalmából 2020. augusztus 29-én Naprágyban megemlékezést szervez, melyre hívja az egyházmegye minden gyülekezetét.

Az ünnepi alkalom 11.00 órakor megszűnés istentisztelettel kezdődik a naprágyi zöldségtártnál, 12.00 órakor folytatódik a helyi református templomban, és szeretetvendégséggel zárul a parókiaán. Igehirdetés-sel Géresi Róbert püspökhelyettes szolgál.

Ezúton is buzdítjuk a testvéreket, minél nagyobb számban vegyünk részt az alkalmon. Amennyiben részt szeretne venni ezen a megemlékezésen, de gondot jelent az oda- és visszaút megszervezése, kérjük, jelentkezzen a lelkesi hivatalban.

Ismer olyan reformátust,
aki nem kapott CSILLAGOS-t?

Kérjük, közölje velünk, hogy a következő számot ő is megkaphassa.

Az átmeneti időszakban a lelkesi hivatal hétköznaponként 9.00 – 11.00 óra között van nyitva. A lelkipásztorok telefonon, e-mailben vagy személyesen a megszokott helyen továbbra is megkereshetők.

A perselybe és Isten dicsőségére szánt adományokat, valamint az egyházfenntartói járulékot a következő folyószámlára is be lehet fizetni:

SK65 0900 0000 0003 8112 5607

Rendszeres alkalmaink

A nyári időszakban a következő időpontokban tartunk istentiszteleti alkalmakat:

szerda: 10.00 óra

vasárnap: 10.00 óra

Az istentiszteleteken továbbra sem vehetnek részt azok, akik karanténban vannak, vagy fertőző légúti megbetegedésre utaló tünetek vannak. A templomba belépni és ott tartózkodni kizárólag a felső légtutak maszkkal, sállal vagy kendővel történő eltakarásával lehet. Belépéskor kézfertőtlenítőt is használni kell.

2020. augusztus 9-én
17.00 órai kezdettel a Csillagház
tanácstermében Zoom-os video-
konferenciát tartunk a Vloho-i
testvérgyülekezetünkkel.

Kávét, ásványvizet, internetkapcsolat
már biztosítva van, süteménnyel,
jó hangulattal továbbra is hozzá
lehet járulni az alkalomhoz.

Mindenkit szeretettel várunk!

CSILLAGOS templomi hírlevél

Rimaszombati Református Egyházközség

Fő tér 16A, 979 01 Rimaszombat

www.rirek.sk • facebook.com/rireksk • rirek@rirk.sk

+421-47-5621945 • +421-905-479155 • +421-905-541176